

Archiv obce Milevo

1895 – 1943

Inventář

Číslo EL NAD: 312
Evidenční číslo pomůcky: 273

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	8
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	9
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	10
Inventární seznam.....	11

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170 Ř. z. ze dne 17. března roku 1849, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem voleným právě z členů obecního výboru se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o jejich záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila platnost dvě zákonná nařízení č. 75/1919 Sb. zákon o řádu volení v obcích a č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznávalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Milevo, vzdálené přibližně 8,5 kilometru jihovýchodně od města Stříbra, vychází z původního tvaru Milějovo (Milejovo), tedy ze sídla náležejícího osobě se jménem Milej (Milejův dvůr). V průběhu pravidelného vývoje jazyka se jméno Milevo přeměnilo na Milivo či Milívo. Tento tvar přetrval v písemném styku ještě do první poloviny 19. století, dokud nebyl znovu nahrazen pojmenováním Milevo. K dalším, běžně užívaným českým názvům vsi patřily Milywo, Miliwo, k německým Mühlöfen a k latinským Milewo, Mileuo.

První zmínka o vsi Milevo pochází z roku 1115, z falza zakládací listiny pro klášter v Klarubech, kdy je uvedena společně s ostatními vesnicemi jako součást klášterního majetku. S kladrubským klášteřem, respektive panstvím stejného jména, byla ves Milevo spjatá převážně po celou dobu své existence. Lze se domnívat, že tento svazek narušily teprve husitské války. Přestože se o tom nezmiňují historické prameny, je téměř jisté, že ves na počátku 15. století změnila majitele. S největší pravděpodobností náležela uzurpátorům klášterního majetku, pánům ze Švamberka. Po konsolidaci poválečných poměrů a po intervencích panovníka, získal klášter alespoň část svých majetků zpět. Jistě mezi nimi nechybělo Milevo, které leželo v těsné blízkosti kláštera. Po sepsání berní ruly v roce 1654 ves figuruje v soupisu majetku kláštera v Kladrubech také. Vlastnický poměr kladrubského kláštera ke vsi Milevo přetrval do doby, než došlo k jeho zrušení, dne 5. listopadu 1785. Veškerý klášterní majetek pak převzal Náboženský fond.

V roce 1825 došlo k vyhlášení dražby budov a majetku bývalého kláštera v Kladrubech. Kupcem panství se stal Alfréd kníže Windischgrätz, generálmajor císařského vojska a současně majitel nedalekého panství Tachov, který získal ještě další, rozsáhlé dominium za zlomek jeho skutečné hodnoty.

Po získání vlastní samosprávy v roce 1850 zůstalo Milevo nadále součástí velkostatku Kladruby, který patřil knížecímu rodu Windischgrätzů. Tento stav setrval do roku 1945.

Územní kompetence obecního úřadu se vztahovaly na katastr obce Milevo.

Do roku 1862 patřilo Milevo pod Krajský úřad v Plzni a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmánství v Plzni. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Milevo se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Stříbro (v němž zůstala až do roku 1945). V roce 1850 tam rovněž přesídlila správa pozemkových knih a daňových záležitostí, kterou dosud vykonávala vrchnostenská kancelář v Kladrubech. Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Stříbro, jehož součástí byla též obec Milevo. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy vzniklo Okresní hejtmánství ve Stříbře. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát ve Stříbře.

Vzhledem k tomu, že archivní soubor AO Milevo obsahuje především písemnosti vztahující se k finančnímu hospodaření obce, rekonstrukce činnosti obecní samosprávy je prakticky vyloučena. Zbývající část materiálu tvoří kniha chudinského fondu, plány domů a písemnosti daňové agendy. Z původně rozsáhlejšího archivního souboru se tak dochovalo pouze torzo písemností.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Thomas Beschta	1896	?
Michael Bier	1898	?
Josef Mayer	1904	1907
Josef Klöckl	1907	1908
Josef Wolf	1908	1930
Josef Bier	1930	1938
Wenzel Gotschi (Gotschy)	1938	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V protokole z archivní a odborné prohlídky spisů, pořázeném dne 7. března 1956 ve spisovně MNV Milevo, se lze dočíst, že spisy z období německé samosprávy obce byly vyřazeny ještě před datem archivní dohlídky. Ve spisovně zůstalo pouze nepatrné množství materiálu. Do protokolu byl připsán seznam písemností ponechaných v zatímní úschově ve spisovně MNV a určený ke svozu do okresního archivu. Mimo jiné je v něm uvedeno, že ke svozu k trvalé archivní úschově byly vybrány německé účetní doklady (bez datace), parcelní protokol 1934 – 1944 a kniha účtů chudinského fondu 1895 – 1930.

Z tohoto protokolu ovšem nevyplývá, zda bylo určeno, jakým způsobem měl být materiál předán do okresního archivu. Jako pravděpodobné se tak jeví, že písemnosti přešly do péče okresního archivu teprve při skartaci 29. ledna 1964, číslo přírůstku 15, společně s materiálem převzatým při skartaci písemností MNV Milevo.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 31. prosinci 1968, je zapsáno, že archivní soubor obsahuje dva kartóny písemností s datací do roku 1945.

Při revizi archivního souboru AO Milevo, provedené ve Státním okresním archivu Tachov dne 20. prosince 2000, byly nalezeny finanční materiály, plány budov a kniha účtů chudinského fondu.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Milevo pochází z let 1895 – 1943. Jedná se o 1 úřední knihu a 2 kartóny s celkovou metráží 0,24 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

V archivním souboru se nacházel dopis od OO VB Stříbro z 28. července 1965, původně adresovaný na Krajskou správu ministerstva vnitra, archivní oddělení v Plzni, ke kterému byl přiložen pamětní list nalezený v obci Milevo (inv. č. 2). Dopis včetně pamětního listu byl následně postoupen okresnímu archivu ve Stříbře. Tento dopis obsahuje informace o tom, jakým způsobem byl pamětní list nalezen a nyní je vložen ve spisu o archivním souboru.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

V archivním souboru se dochovaly písemnosti, které přímo nepodávají informace k obecní historii a nepředstavují tak příliš cenný a badateli využitelný zdroj. Jelikož však neexistují žádné další materiály, ze kterých by bylo možné čerpat nejen při rekonstrukci činnosti obecní samosprávy, jedná se o nezastupitelný historický pramen.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v říjnu roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 3. března 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Mies, Stříbro 1912

Führer und Adressbuch für den Gerichtsbezirk Mies mit den Städten Mies, Kladrau, Tschernoschin und den Landgemeinden, Horšovský Týn [1924]

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl III. M – Ř, Praha 1951

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 4, Praha 1976

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
ev. č.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
OO VB	obvodní oddělení veřejné bezpečnosti
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy evidence v záležitostech veřejných ústavů a fondů**

1	Kniha účtů chudinského fondu	1895 – 1939	K 1
---	------------------------------	-------------	-----

Spisový materiál**Obec a její správa**

2	Pamětní list	1920	N 1
---	--------------	------	-----

Správa obecního majetku

3	Rozpočet obce	1940 – 1943	N 1
---	---------------	-------------	-----

	Koncepty a pomocná evidence pro rozpočet obce	1940 – 1943	N 1
--	---	-------------	-----

4	Účetní závěrky	1930 – 1932	N 1
---	----------------	-------------	-----

5	Obecní příjmy	1941 – 1943	N 1
---	---------------	-------------	-----

6	Obecní výdaje	1941 – 1943	N 1
---	---------------	-------------	-----

7	Ostatní pomocná a účetní evidence pro rozpočet obce	1941 – 1943	N 1
---	---	-------------	-----

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

8	Stavební plány budov pro obec Milevo (převážná většina stavební dokumentace se týká úprav stávajících domů, popřípadě staveb hospodářských zařízení a budov; č. p. 1, 8, 12, 15, 18, 28, 39 a jedno č. p. bez označení)	1896 – 1934	N 2
---	---	-------------	-----

9	Předběžná kalkulace týkající se elektrifikace obce	1932	N 2
---	--	------	-----

Spolupůsobení ve státních záležitostech

10	Jednotné ocenění a výměra pozemkové daně	1941	N 2
----	--	------	-----

11	Roční přehled příjmů z daní za účetní rok 1940	1941	N 2
----	--	------	-----

12	Pomocné listy k výběru daně	1942	N 2
----	-----------------------------	------	-----

13	Pomocný sešit pro daň ze psů	1942	N 2
----	------------------------------	------	-----

14	Daň z obratu	1940	N 2
----	--------------	------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Milevo
Značka archivního souboru:	AO Milevo
Časový rozsah:	1895 – 1943
Počet evidenčních jednotek:	3 (1 úřední kniha, 2 kartóny)
Počet inventárních jednotek:	14
Rozsah bm:	0,24 bm (0,03 úřední kniha, 0,21 kartóny)
Stav ke dni:	3. března 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	13
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl